

ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ [ΠΑΡΑΜΥΘΟ]

Ο Νάσος ήτο πτωχός γεωργός, που μόλις και μετά βίας κατύρθισε νά τιςέφη την οικογένειάν του μὲ τα προϊόντα του μικρού του άγρου. Ήτον δώμας καλός και εύπλαγχος και ποτέ ζητιάνος δὲν κτυπούσε την πόρτα του, χωρὶς νά πάρῃ ένα μεγάλο κορμάτι φωτιά.

Μιὰ μέρα, ένη δό Νάσος έτρωγε μὲ τὴ γυναικά του καὶ τὰ παιδιά του, μπήκε στὸ σπίτι ἐνας πτωχός γέρος, σκυφτός καὶ ταπεινός, καὶ ζήτησε φιλοξενία. Ο γεωργός τὸν δέχθηκε ἀμέσως,

τὸν καθίστησε στὸ τραπέζι καὶ τοῦ ἔδωκε νά φάγη ἀπ' ὅλα. Αμα δέ γέρος ἔγρατας, σηκωθήκε ἔξαφνα, ἵσιως τὸ σῶμά του καὶ παρουσίσθη στὰ ἔκπληκτα μάτια τοῦ Νάσου καὶ τῆς οικογένειάς του σὰν ένα νέο καὶ εὔμορφο παλληκάρι, ντυμένο μὲ λαμπρὰ φορέματα, που ἀκτινοβόλουσαν ἀπὸ τὰ πολύτιμα πετράδια που είχαν ἐπόνω τους.

—Τώρα θὰ λέθης, εἶπε στὸ Νάσο, τὴ δικαία ἀνταμοιβῆ τῆς φιλοξενίας σου καὶ τῆς εὐπλαγχίας που ἔδειξες πάντα πρὸς τοὺς δυστυχεῖς. Καὶ μὲ τὰ λόγια αὐτά, ἀρπάξε τὸ λύγχο που ἔφωτιζε τὸ δωμάτιο καὶ ἔκαμε νὰ τὸν πλησιάσῃ ἢ ἔνι ἀπὸ τὰ πάτερα τοῦ τανιού. Τρόμαξε ὁ Νάσος; καὶ κρίτησε τὸ χέρι του νέου, ἔκεινος δύμας, γελῶντας, τοῦ εἶπε: «—Μὴ φοβάσαι, δριψέ με νὰ κάμησ, δι, θέλω καὶ δὲν θὰ μετανοήσῃς!» —Ἐψήλωσε ἀκόμη, ἔρθισε σχεδὸν ὡς τὸ ταβάνι κι' ἐπλησίασε τὴν φλόγα του λύγχου στὸ πάτερο. —Τότε τὸ

ΑΠΟΤΟΧΩΡΙΟ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Τὴν περασμένη γιορτὴ τοῦ Ηροφῆτη Ήλία εἶχαμε τὸ πανηγύρι μας.

Γέμισε τὸ σπίτι μας ἀπὸ πανηγυριῶντες, θείους καὶ θείες καὶ ἔξαρσές μας, ἀπὸ τὰ χωριά τῆς μητέρας μου καὶ κυραμάνας.

Απ' τοὺς πολλοὺς ξενογωρίτες, τὰ λαλούμενα καὶ τοὺς γερούς, παλάβωσε για δυὸ μέρες τὸ ήσυχο χωρί μας κι' ξεμοιάζει σὰν νὰ ξελογιάστηκε σὲ μιὰ κακὴ ωρά, μακριὰ ἀπὸ μᾶς, φρόνιμος καὶ μετρημένος νοικούρης.

Στὸ σπίτι μας ἀστικῶτα τὰ τραπέζια στὴν αὐλὴ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη, ἀποκάτω ἀπ' τὴ συκαμινιά, σὰ σὲ γάμο.

Τὴν δυτερινὴ βραδεῖα, δὲτ' εἶχαμε ἀπόφαγει κι' ἔκει ποὺ κοδοντίζαν οἱ γύφτοι τὰ βιολιά νὰ πάρουν τὸ «Κοιμᾶτ' η καπετάνισσα»:

— Σταθῆτε, κατέμενοι, φωνάζεις ὁ πατέρας μου, εἶσεις μὲ τὰ τραγούδια καὶ τοὺς γερούς δὲ μᾶς ἀφήκατε νὰ πούμε

καὶ κάνα λόγο μὲ τοὺς δικούς μας· μᾶς σηκώσατε τὸ μυαλό. Καὶ γυρίζοντας πρὸς τές θείες μου:

— Γιὰ πέτε μας τώρα, νυφάδες μου καὶ ἔξαρσφες μου, λέγει, πῶς σᾶς φάνηκε τὸ πανηγύρι μας. Εὖ νὰ μᾶς πῆς, Νίτσα, που πρώτη φορά μᾶς ἔρχεσται ἀδὲ πάντερην καὶ τὰ λεῖς λέγο σιταράτα καὶ ζάστερα.

— Ογκι καὶ καλλίτερο τὸ πανηγύρι σας, ξάδερφες, τοῦ ἀποκρινεται ἡ θεία Νίτσα· μοναχά πῶς κρύουν αἱ γωριανές σας τὰ χρόνια τους στὸ γορό.

— Γιατί; πῶς;

— Νά: τριαντάρες γυναικες, ἀντὶ νὰ μποῦν μπροστά μου στὸ γορό, ήδηθαν καὶ μοῦ ἔπιασαν τὸ ζερδί μου τὸ γέρει σὰν νὰ ἥμουν ἔγως σαραντάρα.

— Σ' ἔτιμησαν, κατέμηνη, γιατί ησουν ξενογωρίτες καὶ νιόνυφη κι' ήδηλων νὰ σὲ βάλουν τὸ γρηγορώτερο νὰ σύρῃς τὸ γορό.

— Ας τὸ παραδεχθῶ, κι' αὐτό, μὰ εἶνε καὶ ζηλιάρες, γιατί, δταν τραβούσα τὸ γορό καὶ μοῦ τραγούδησε στὸ γύρισμα

οἱ Σβόλος, οἱ χωριανός μου γύφτος, τὸ: «Εσένα πρέπει, μάτια μου, βασίλισσα νὰ γένης καὶ στὸ θρoni νὰ κάθεσαι τὸ διαδρόμος νὰ γένης».

— Γιὰ πέτε μας τώρα, νυφάδες μου καὶ ἔξαρσφες μου, λέγει, πῶς σᾶς φάνηκε τὸ πανηγύρι μας. Εὖ νὰ μᾶς πῆς, Νίτσα, που πρώτη φορά μᾶς ἔρχεσται ἀδὲ πάντερην καὶ τὰ λεῖς λέγο σιταράτα καὶ ζάστερα.

— Αλήθεια ποῦ σ' ἀξίζει τὸ τραγούδι, μὰ κι' οἱ γύφτοι ἔχουν τοὺς διαβόλους τους. Γιὰ πέτε μου τώρα διλειπτας, τί γορούς τραβήξατε στὸ γοροστάσι;

— Εγὼ «τῆς Κυραγιαννανίας».

— Αρματωλίτικο γορό διάλεξες.

— Εγώ «τῆς Λευκονίας» καὶ στὸ γύρισμα «τῆς Σιαναργίας».

— Αὐτός εἶνε λέγο παιγνιδιάρικος.

— Εγώ γόρεψα «τοῦ Κίτσου η μάννα».

— Ούρ! πολλὰ γυρίσματα ἔχει. Κατάλαβα, εἶσαι ξενοκόλισμένη στὸ γορό.

— Εγώ πῆρα «τῆς Κυραγιαννούλας».

— Καινούργιος γορὸς αὐτὸς στὸν τόπο μας, δὲ πη̄ πῶς δὲ σ'. ἀρέσουν τὰ σκουριασμένα.

— Εγὼ πήρα ἀσγή-ἀργή τὸ συρτό, θείες, λέγει μιὰ ξαδέλφη μου.

— Ετοι εἶνε. Στὰ χρόνια σου κουράζουν οἱ στρωτοί, δὲν κρατιούνται τὰ πόδια στὴν ἀργητα τοῦ ντεφιού, βιάζονται.

— Εγώ εσυρα τὸν Αζβανίτικο, λέγει ἐνας ξαδέλφος μου.

— Αρ! αὐτὸς θέλει φουστανέλλα καὶ τσαρούχη για νὰ ταυτίσῃ.

— Εγώ χορεψα τὸν Καλαματιανό, λέγει ὁ ἄλλος.

— Πιὸ μαχαρύτερη φουστανέλλα! Δὲ μου λέσ καὶ σὺ, Νίτσα, φωτὶ γυριζόντας σὲ ἓνα μικρὸν ξαδέλφο μου, συνομήλικο τοῦ ἀδερφοῦ μου τοῦ Κώστα, ποὺν χορό πήρες;

— Νά, λέγει ὁ Νίτσας, τὸ δικό μας εἶνε μεγαλύτερο ἀπὸ τοῦτο.

— Δὲ βάλεις καὶ πόσα γυρτοκάλυβα ἔχετε σεῖς στὸ χωρί σας; ἀπαντάεις ὁ Κώστας.

— Μπράβο, Κώστα, τοῦ λέγει ὁ Νίτσας, θείες; πετιέται καὶ λέγει ὁ Αζβανίτης τοῦ γηρενενά χορεψή τὸ «πάς στουμπίζουν τὸ πιπέρι» σαν νὰ ἡταν ἀποκρήμες γιὰ νὰ μᾶς ντροπιάσῃ, γιατὶ θύμωσε ποὺ τοῦ ήρθε ἡ ἀράδα να γορέψῃ στὰ σχολάσματα κι' ὃ δὲν τὸν φοέριζα πῶς θὰ τὸν ἀφίναμε μοναχό, θά τὸν γόρευε κι' ὅλας.

— Σὰν τοὺς χορεψατε δόλους τοὺς γοροὺς εἶσεις, ποιὸν θὰ ἔπαιρνα ἔγω; ἀπαντάεις ὁ Νίτσας δὲν ἀπόμενε ἄλλος.

— Γιὰ πέτε μας τώρα, Νίτσα, τὸν ρωτάεις ὁ πατέρας του, τὸ χωρίδιο τοῦ Κώστα εἶνε καλλίτερο ἢ τὸ δικό μας; Ο Κώστας σε γύρισες «ὅδος τὸ χωρί του, στές εἰσχογές, καὶ τὸ δικό σας κλεισμένο μέσα στὰ φέματα.

— Γι' αὐτὸς έμεις έχομε μεγάλο πόσο θάνατον καὶ τοὺς δικούς σας τοὺς τρεῖς στὸν ἀπλόγυρο του.

— Εμεῖς έχομε μεγάλο καὶ καινούργιο σχολείο.

— Εμεῖς έχομε δάσκαλο ποὺ στέλνει παιδιά στὴν τρίτη Γυμνασίου· δικός σας ἔστειλε κανένα;

— Τὸ δικό μας τὸ χωρίδιο εἶνε ἀνοικτὸς καταφραχής, καὶ τὸ δικό σας κλεισμένο μέσα στὰ φέματα.

— Γι' αὐτὸς έμεις έχομε νερά καὶ κήπους στὸ χωρί μας, εἶσεις δὲν έχετε.

Εἶδες πόσα λουλούδια καὶ δένδρα ἔχουμε;

— Εμεῖς έχομε γιατρὸς στὸ χωρί μας.

— Εμεῖς δὲν ἀρρωστάνομε.

— Εμεῖς έχομε καλὰ σπίτια, ἔσεις ἔχετε παληά να καὶ τοῦτο τὸ δικό σας, ἀς εἰνεκαὶ μεγάλο, παληὸς εἰνες εἶσες τὸ δικό μου;

— Εμεῖς έχομε στὸ χωρί μας, Κώστα, λέγει ὁ θείος μου καὶ τρία γαδούρια· ἔσεις δὲν έχετε κανένα. Τρία δὲν ἔχουμε, Νίτσα;

— Οχι, δυὸ μοναχὰ έχουμε, πατέρα, ἀπαντάεις ὁ Νίτσας· ἔνα τοῦ μυλωνᾶ κι' ἔνα τοῦ σαμαρᾶ.

— Πώς; τοῦ λέγει ὁ πατέρας του, έχουμε κι' ἀκόμα ένα, λίγο μικρότερο· ήρθε κι' ὅλας ἐδῶ στὸ πανηγύρι καὶ κατηγοράει τὸ σπίτι ποὺ τὸ φίλευσεν καὶ πανίσται τὸ δικό του σὰν νὰ ἡταν γι' Αγιά Σοφία.

— Ας εἶνε, ξαδέλφε, λέγει ὁ πατέρας μου, ἔγω τὰ καίριομα τα παιδιά ν' αγαπούν τὰ σπίτια τους, μὴ τὸ βρίκης ἔτοι τὸ παιδί.

Ο Νίτσας ντροπιασμένος κρύψηκε ἀπὸ τὸ τραπέζι, σὰν κάτι νὰ τοῦ ἔπεισε κι' ἔσκυψε νὰ τὸ βρῆ. Κι' ἀν δὲν φώναξε ὁ πατέρας μου ν' αρχίσουν τὰ βιολιά, ποιὸς ξέρει πόσο θὰ κάθονται ἀκόμα κρυμμένος...

ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Προϊστορικὸν ζῷον

Ιδε τὸν Ὀδηγὸν τοῦ
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ ΚεφΒ

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Κλεισμένη μέσα στὸ δωμάτιό μου μιὰ φυσιοπολική ήμέρα, ἔβλεπα ἀπὸ τὸ παράθυρο μὲ τρόδο τὴν θύελλα, ποὺ ἔξω ἐμούγκριζε σὸν πανίσχυρο θηριό. Καπονάκπου ὅμοιες μὲ πύρινα φείδια, ἔξεσχιζαν τὸν καταμαυρό οὐρανὸν τρομακτικές αἰσχραπές καὶ βρογτές ἀπαίσιες ἐνόμιζες πᾶς ἐφώναςαν δυνατὰ τὴν κατασφροφή τοῦ κόσμου. Οἱ ἄνεμοι, ποὺ μὲ μανία ἐσφύριζε, ἐκουγούσσε σύνφριζα, τὸ μικρὸν πενικάκι τοῦ κῆπου μας, ποὺ ἔσκυψε δλονεά καὶ διδίλωνε τὸ λιγυρό σωματάκι, λέξ κι ἡτοῦ ἔτοιμο νὰ γονατίσῃ, γιὸς νὰ ζητῇσῃ εὐσπλαγχνία ἀπὸ τὴν ἀράση δύναμι, ποὺ ἥθελε, νὰ τὸ σκοτώσῃ.

Ἐλγε μεγαλεῖν αὐτὴν ή εἰκόνα! ἔβλεπε κανεὶς δὴ τὴν παντοδύναμία τῆς φύσεως, ἀχαλίνωτη, ἔτοιμη, νὰ μᾶς ἀφανίσῃ, ἀντίθετη.

Ἐπέρασε δὲ χαιμῶνας· ξαναῆρθε η ἄνοιξις, ποὺ ἐσκόρπισε τές κάρδες τῆς ἐπηρίξης καὶ καταστόλισε τὰ δένδρα μὲ ὄρδινα ή δόλοικα λουλούδια σὸν υψούλες.

Ἐνα μεσημέρι, ἀπόδεις ἐτὸ διοί παράθυρο, ἀνοικότα αὐτὴν τὴν φορά, ἐστεκόμουν ἄφωνη κι ἔγω στὴ γενική ἡσυχία κι ἔβλεπα μὲ θαυμασμό γύρω μου. «Ολα γυμάτα ζωή! καὶ ἀπὸ τὰ καταγάλανα παλάτια του, δλόχυσσος δὲ ήλιος, ἐνόμιζες πᾶς ἐκαμάρων μὲ ὑπερηφάνεια τὴν χαρά, ποὺ ἡ καλωσόνη του παντοῦ ἐσκόρπισε.

Κι αὐτὴν τὴ φορὰ η φύσις εἶχε μεγαλεῖδο, μεγαλεῖο ἀπέραντο! Ἐβλεπες καὶ τῷρα τὴ δύναμι της, μιὰ εὐσπλαχνή, εὐεργετική, καλή. Ἐνομωθες πῶς ἐβασιλεύεισον ὁ ἐπεβάλλετο χωρὶς νὰ τὸ καταλαμβάνῃ. Καὶ ἡ βασιλεία της σοῦ ἀρεβεῖ· ἐπιμυιόνες νὰ διαρκέσῃ ἡ κυριαρχία τῆς χωρὶς νὰ σοῦ τὸ φωνάζῃ μὲ ἀγριες βροντές, καὶ ὡμολογοῦντες, πόσο μεγάλη ήτον ἐκείνη, πόσο μικρὸς ἦταν ἐμεῖς μπροστὰ της. Αὐτὸν τὸ μεγαλεῖον μὲ ἀρεβεῖ. Αὐτὸν θαυμάζοι καὶ ἀγαπῶ. Σ' αὐτὸν ἐμπρὸς γονατίζομε μὲ εὐλάβεια γιὰ νὰ τὸ ἐξυμνήσωμε, — στὸ ἄλλο μὲ φόρο γιὰ νὰ μᾶς εὐπιλαχνισθῶμε.

«Χαῖ τῆς Καρδιᾶς

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ

Ο Γεωργίος, ἐπειδὴ καθ' δῆλην τὴν ἔβδομάδα ἥτο καλὸς καὶ ἐπιμέλης, ἔξηλθε μὲ τὸν πατέρα του εἰς περιπάτον. «Το ἀνοίξις καὶ τὸ πάν εἰν τῇ φύσεις ἥτο εὐχάριστον καὶ τερπνόν. «Ἐν δὲ ἐπροχώρουν, ἥκουσσαν ἀπὸ μοικρῶν σάλπιγγας καὶ τύμπανα. «—Εἰνε οἱ στατιώται οἱ ὄποιοι ἐπιστρέφουν ἐπὶ ἑνὸς λόρου, ἀπέναντι μας ἥτο ἔνας ἄλλος κατάρρυτος ἀπὸ ἀμπέλους, μεταξὺ τούτων, κάτω, δύο δρόμοι καὶ εἰς τὸ μέσον ἔν' ἀλάκι. Ακόμη δὲν εἶχε χαράξει καὶ μᾶς ἐφεγγε τὸ

φεγγάρι. «Ἐν δὲ οι σωπηλοὶ ἱκολουθοῦμεν τὸν δρόμον μας, προσχεδιάζοντες τίνι τρόπῳ θά διασκεδάζαμε καλλιτερα εἰς τὴν ἐξοχήν, αἴφνιδιος ἔνα στρατοπάτην ἀπὸ τὸ δράσιον τὸν ἔκεινο βάδισμα καὶ παράστημα. Τὰ δηλα τὸν ὑπὸ τὸν ἡλιον ἀστράπτον.

Ο πατήρ τότε στρέφεται πρὸς τὸν υἱόν του, ὃ δύοις ἐθαύμασε, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν. «Ἀποκαλύψου, παιδί μου, πρὸς τὴν σημαίαν τὴν τάντης, ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὴν λεπάντη μας πατρίδα: Ἀποκαλύψου, παιδί μου, πρὸς τὸν ἀνδρῶν τούτων τούτων, ποὺ μᾶς ἐθαύμασε τὸν δρόμον μας, προσχεδιάζοντες τὸν δρόμον μας φύσιος. Πρὸς μεγάλον μας φύσιον φέλειμας, ἀκριβῶς ἀπέναντι μας, εἰς μεγάλον ἀκίνητον λευκὸν ὄγκον, δὲ δύοις δύμως μᾶς ἐφάνη διό μόλις αὐτὴν τὴν στιγμή εἶχε σταμάτησε. «Ἐκάμαμε τὸ σταυρό μας καὶ ἐσκολυνθήσαμε τὸν δρόμον μας, ἀλλὰ μόλις ἐκινήθημεν, βλέπομεν τὸν ὄγκον αὐτὸν νὰ τρέχῃ ἐπεισομένως, ὃς ἔναν ἥθελε νὰ μᾶς φθάσῃ. Αὐτὸν μᾶς ἀντηγόησαν ἡρεμούσουν τοὺς ὑποδούλους ἀδελφούς μας. Διότι ἔκει κάτω ὑπάρχουν ἄκομη «Ἐλλήνες, στενάζοντες ὑπὸ τὸν ξυγόν του τυράννον. Ποιὸς δέν γε εἶνε; Κανεὶς δὲν ἔτοιμης νὰ προφέψῃ δὲ, τι δύοις ἐσυλλογίσθημεν, τὴν λέξιν φάτασμα. Καταρραγμένοι, ἐξακολουθήσαμε τὸν δρόμον μας σταυροπούμενοι καὶ καλούντες τὴν Παναγίαν εἰς βοήθειαν. »Εσος δέν γένει πολέμος εἰς τὸν δρόμον μας, προστατεύεις τὴν φύσην, ἀλλὰ νὰ γίνηται στρατιώτης καὶ καλόντες τὴν Παναγίαν εἰς βοήθειαν.

Μετά τίνας στιγμάς, ὅταν τὸ φεγγάρι εἶχε πλέον δύσει καὶ ηρούζει νὰ χαράζῃ, ἐστράφημεν νὰ ἰδούμε ἔσον μᾶς ἀκολουθῆ τὸ φάντασμα καὶ τὶ διεκρίναμε; «Οτι τὸ μεγάλο αὐτὸν κατάλευκο φάντασμα δὲν ἔτοιμο παρὰ εἰς.... τηλεγραφικὸς μονωτήρη. Μετά τίνας στιγμάς, ὅταν τὸ φεγγάρι εἶχε πλέον δύσει καὶ ηρούζει νὰ χαράζῃ, ἐστράφημεν νὰ ἰδούμε ἔσον μᾶς ἀκολουθῆ τὸ φάντασμα καὶ τὶ διεκρίναμε; «Οτι τὸ μεγάλο αὐτὸν κατάλευκο φάντασμα δὲν ἔτοιμο παρὰ εἰς.... τηλεγραφικὸς μονωτήρη.

«Ἔκτοτε δὲν φρούμαι τὰ φαντάσματα. Επιτάφωτος Πλειάς

ΣΒΥΝΕΙ Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Γοργὰ διαβαίνουνε,
Φεύγουν, περνοῦν τὰ χρόνια
Καὶ στὴν καρδιὰ γιὰ αἰώνια
Λύπη, χαρά, δὲν μένει.

«Ασπλαγχνὰ ἔρχονται
«Ἄλλα δινειρά, νέοι πόνοι
Νέα λύπη βαλσαμώνει
Κάθε δλλή περασμένη.

Καὶ όλο σύνονται
«Η πρῶτες ἀναμνήσεις.
Θέλεις νὰ τές κρατήσῃς,
Μά δὲ χρόνος τές τραβέσῃ.

Παλὴ συγκίνησι
Νὰ αἰσθανθῆς οὐ πάλι,
Μά φλόγα δὲν ἔχει δλλή
Καὶ παγωνιὰ σκορπάει.

«Κείνο ποὺ σωζέρειν» ἀλλοτε
«Ἀνατριχίλα, πόνο,
«Ἀδιαφορία μένο
Μεσ' στὴν καρδιά σου χύνει.

Τώρα πιὰ ἡ ἀνάμνησις
Δύναμι δλλή δὲν ἔχει.
«Ἀπονα δὲ χρόνος τρέχει
Κι δλλά, δλλὰ τὰ σύνονται.

Κερτικοπούλα

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

«Ἐπειταπούμεν ἐπὶ ἑνὸς λόρου, ἀπέναντι μας ἥτο ἔνας ἄλλος κατάρρυτος ἀπὸ ἀμπέλους, μεταξὺ τούτων, κάτω, δύο δρόμοι εἰς τὸ μέσον ἔν' ἀλάκι. Ακόμη δὲν εἶχε χαράξει καὶ μᾶς ἐφεγγε τὸ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1911

Νέοι δροι. — Ψηφίζουν δλοι, καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον συνδρομηταί, καθὼς καὶ οἱ κατά φύλλον δροι δρομούνται μεγάλα βραβεῖα, ἀξίας 200 ἐν δλω δραχμῶν. — Ετοιμασθῆτε!

1.—Προκηρύσσεται: Γενικὸν Δημοψήφισμα τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Διαπλάσεως, πρὸς ἀνακήρυξην τῶν δέκα δραστηρίων φευδώνυμων τοῦ 1911.

2.—Ἐπελέξειμα φευδώνυμα εἶναι μόνον ὅσα ἐφάντασι ἢ θά φανοῦ εἰς τὴν Ἀλλήλογραφίαν τοῦ τόμου τούτου, πρὸς τὸν ἔναντι τοῦ Β'. Βραβεῖον, τοῦ μὲ τὸ Γ'. Βραβεῖον, καὶ τὰ λοιπὰ δέκα δὲ τὸ Β'. Βραβεῖον. (Ἐν περιπτώσεις ἴσοφηφίας μεταξὺ δύο η περισσότερων φευδώνυμων, τὸ Β'. Βραβεῖον ή προνομεύθη διὰ κλήρου). Επειδή δὲ τὸν δρόμον τούτου τοῦ Β'. Βραβεῖον, ἔτεις 20, μετὰ τὰ βραβευθῆσμενα, θά λέσουν «Επαινον.

3.—Ἐκλογεῖς εἶναι δωρεάν μὲν δλοι οἱ συνδρομηταί, συνδρομηταὶ καὶ τὰ διδούλια τῶν, δλοι ἔχουν ἡ θά λέσουν φευδώνυμον διὰ τὸ 1911 μέχρι τοῦ τελευταίου φύλου τοῦ Νοεμβρίου. Ήπι πληρωμῆς δὲ λεπτών εἶναι τὸ προστέλλοντας τὸν φύλου τοῦ Β'. Βραβεῖον, δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1911, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1910, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1912, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1913, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1914, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1915, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1916, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1917, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1918, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1919, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1920, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1921, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1922, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1923, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1924, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1925, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1926, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1927, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1928, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1929, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1930, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1931, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1932, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1933, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1934, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1935, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1936, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1937, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1938, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1939, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1940, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1941, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1942, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1943, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1944, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1945, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1946, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1947, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1948, — δέκα δὲ λαβάρια φευδώνυμον τοῦ 1949

Έλλειψεις χώρου, αι 'Εγκρισεις διά την Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν ήδη δημοσιευθεῖαι εἰς τὸ προσεχές.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΦΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα φευδώνυμα: Διαφοροπερανιμένην 'Ελληνοπόλια, κ. (Α.Μ.) Γαλαζοάμαρας Φίλιππιν Τοῦ, α. (Φ.Α.) Δούκισσα τοῦ Φαλήρου, κ. (Δ.Ν.) Δούκισσα τῶν Αθηνῶν, κ. (Σ.Π.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μηρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν : ὁ Υἱός τοῦ Σατανᾶ (0) μὲ Βασιλέα τῶν Βακανίων, Ροδοπαίαν 'Ελληνοπόλιαν, Ἡγὼ τῆς Καρδιᾶς, Σύνθιδα, Μιμόβαν — η Νέλια (0) μὲ Πάθον τῆς Κορήτης, Παπαγάλον τοῦ Τούρου, Καρύοι τῶν Γονέων, Πιλοάρχον Νέμον, Λιμένα τῆς Εδενύχιας, Βιγύνην 'Ελληνοπόλιαν — η Κυνλαμά (0) μὲ 'Ελληνίδα ἐν Λαζάρη, Μαΐδα Μάτια, Μιμόβαν, 'Ηχῳ τῆς Καρδιᾶς, Κραυγὴν Νίκης, Αφορδίην τῶν Μεδικῶν — ο Γαλαζοάμαρας Φίλιππο - Τοῦ (0) μὲ Μασούτ, Αμαρούλιδα, Κερκυραϊκὴν Άργαν — τὸ Χρυσόν Παγάνη (0) μὲ Αερόγαντοπούλιαν, Μασούτ, Ιδιότροπον Αενθούλιαν, Παπαγάλον τοῦ Τούρου, Ζαφῆντα.

Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Σεντεύεμένην Σινγκόπαιδα (ἐστειλαί ἐλπίζω νὰ τὸ ἔλαβες;) Νικόλαον Χ. (τόμον ἔστειλα) Ν. Β. Σαμ., (ελπίζθη τὸ ψηφοδέλτιον) 'Ελενὴν 'Αν. Δαλ., (λυσαρχατὸν ἔστειλα· τὸ φευδώνυμον ποῦ θέλεις εἶνεν ἐλευθερὸν καὶ πρέπει νὰ στείλῃς 1 φρ. διὰ νὰ σοῦ ἔγριθῇ διὰ τὰ ἄλλα σὲ πληροφορεῖς ο 'Οδηγός;) Πολικὸν Αστέρον (ἔγει καλῶν εὐχαριστῶν) Ἡγὼ τῆς Καρδιᾶς (θὰ τὸ στερβῶσαν) Άργαν τοῦ Εὐρέλουν (πρέπει νὰ στείλῃς τὰς λύσεις γραμμάτων εἰς λυσάρχατον, μὲ τὴν σημειώσιν «συμπληρωματικόν») Δρόσον τῆς Ηρώας (Ἄλλαξε τὸ προσωπικὸν μου, ἄλλα δὲν ἔγειναν ἔκπτον πολλὰ Κυριακαὶ διὰ νὰ τὸ γνωρίσετε· νὰ ίδουμε εἰς τὸ μέλλον;) Φιλογ. Τζαβέλλαν (εἰμι πορεῖς νὰ ἔκλεψῃς ἐν ἀπὸ τὰ Σχολεῖα, τῶν ὅποιων ὅμοιοις ἀγγελίας· ἔχει ὑπὸ σφίν σου καὶ τὸ δριστὸν Δραγάτσειον) Αλέξανδρον Μανυρογρόδατον (αἱ πληροφορίαι σου δὲν εἶναι αἰχνεῖται;) Ναυάρκη τῆς Χαλκίδος (περαστικὰ τοῦ πατέρα σου· εἶδα ὅτι ἔπηγες νὰ καύης τὸ «τέχνασμα» κι' ἔσπασες τὸ ποτήρι· μα πρόσεχε!) Μικρὸν 'Ηρωα (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνέργειας· νεῖται καὶ νὰ μὴν ξέρουν πολύτοι; περίεργον μοῦ φαίνεται!) Σταγόνα Δρόσουν (ώραιοτάτη η περιγραφὴ τῆς πανηγύρεως τοῦ χωρίου!) 'Εδηνίκον Πόδον (περιμένων;) Αερογαντοπούλαν (διδύλιον δὲν μ' ἔνοχλοιν αἱ ἔρωτήσεις σου, ἄλλα δὲν ἔχω ἀκούηται τίποτε ωρισμένον νὰ σοῦ ἀπαντήσω;) Ο'δάλιαν (κ' ἔγανται νὰ ζησέρω αἱρέτων· τί σημαίνει καὶ λέξεις «κουρτούμα» ποῦ ὑπάρχειεις τὸ λαϊκὸν ἔκεινον αἰνίγμα· υποθέτω δρώς ὅτι εἶνε στολιδία, γάνδες, κάπι τέτοιο;) Γενναιόρχυχον 'Ελληνίδα (ἔλαδα, εὐχαριστῶ· ἐλπίζω, διὰ τὸν ξανθόλην, νὰ σὲ ιδῶ;) Κερητικοπόλιαν (κ' εἴγω συμφωνή· κάπι ποῦ ἀρέσει καὶ εὐχαριστεῖς γενικῶς, δὲν εἰμι πορεῖς νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἄξιαν του· η ἀληθεία δύμως εἶνεν ὅτι απὸ τὸ κομμάτι αὐτὸ λείπει κάπως ἡ πρωτοτυπία;) Κερκυραϊκὴ Άργα (σοῦ εἴγα ἀπαντήσῃ πρὶν λάβω τὴν σημειώνην ἐπιστολὴν· περιττῶν λοιποῦ νὰ σοῦ εἴπω τίποτα· διετί ἐπεισθῆς περὶ τῆς ἀσπάζεις μου;) 'Εδηνίκον Αάβαρον (ἐστειλαί) Μυστικὸν (πολὺ καλὸς ὁ βαθύτας σου, σὲ συγχαίρω· πότε δὲν σοῦ ἀπηντήσας καὶ εἰς τι;) Στεναγμὸν τῆς Σούλης 'Ηρείδου (εὔχομαι περαστικό;) Συνιανήν Άργαν (ποῦ η ἔσχη τῆς συγγνώμης παρ' ὅσων ἐπὶ τοσοῦτον καριόν καθιστέρασα τετράδια Μ. Μυστικῶν· Κερκυραϊκὴ Άργα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος: Διαγωνισμὸς
Δύσεων Ανγούστου—Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἔχοντες φευδώνυμον, ἐγκεκαμένον διὰ τὸ 1911 οντοδομηταὶ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου τῷ Λόγουσαν ΔΩΡΕΑΝ.

Πάντες οἱ ἄλλοι πρόστεις νὰ ἐποιεύσουν διὰ τὰς λύσεις τῶν εἰδώτων φυλαδίων, διαιρέθησον 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ ταῦτα φιλονομήσουν τοὺς λόγους τῶν εἰδώτων φυλαδίων, οἱ άλλοι δεν λαμβάνονται ὑπὸ δικίου αἱ λύσεις των.

Οἱ λύσεις τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ δικίου καὶ μόνον δέοντα νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν πάντας ἀνεξιστότων οἱ διαγωνισμοὶ οι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραμματεῖο τοῦ φανέλλους, διὰ παραγόμενον τοῦ φύλου καὶ τιμάται φράγματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κονσταντινουπόλεως ἢ Σχολῆς («Εγκυλοκαταβίες, Ευτορπῆς Μορφάστως Α' καὶ Β' Βαθύδιος, Τόμ. 3, ὁδὸς Νοταρίου, 68 — Πειραιά.»

366. Δεξιγάριφος

Τὸ μέν πρῶτόν μου, οἱ λύτα, Ινές γράμμα τα γαλλικάν, Τὸ δὲ ἄλλο ἀντωνυμία 'Εκ τῶν αναφορικῶν, Καὶ τὸ δόλον εἶνε δεκταῖς οἱ πανταχθεῖς μέρη τῆς Σεπτεμβρίου, πέντε δὲ τῆς προσεδαμάς των τυπών, μόνον ἐγών ληφθοῦν ποῦ τῆς δημοποίεσθαι τῶν γίνονται δεκταῖς.

367. Αγαγραμματίσμος

Ἐις τοὺς προφήτας θὰ μ' εὑρίσῃς 'Ως ἔχω ἄν. μάρτισης' Κι' ἀργαλός ήρως θὰ γενοῖς 'Αν μάναγραμματίσμος.

368. Αἴγυρμα

Μ' ἀποτελοῦσι μόνον εἴς στοιχεῖα Καὶ εἴμαι τῆς Ελλάδος ἐπαρχία· Στὰ τρία γραμματά μου πρός τὸ τέλος Τοῦ σώματός σου βλέπεις μικρὸν μέλος.

369. Δημάδες Αἴγυρμα διὰ Γερέφου

2 ἄλλο Γάλλον ἡ ζοῦν ἐκεῖ κῆρα Μάργος ἀφον ἡ.

Λυσομένου τοῦ Γερέφου νὰ λυθῇ καὶ τὸ δὲ αὐτοῦ ἐκφράζομενον Δημάδες Αίνιγκα.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αιδηνίδου

ΜΙΚΡΑΙ ΜΓΓΕΛΙΑΙ

Τῇ ἑρτασάσῃ Λύρα τῆς Εὐρώπου εὐχόμαι εἴτη πολλά. — Πολικὸς Αστήρ.

Ζητῶ διευθύνσαις 'Υπερασπιοῦ τῆς Ελλάδος καὶ οὐειρεμένης 'Ελευθεροίας. Χαιρετῶ Συνιανάν· — Μάρτιος τῆς Ελευθερίας, 'Αρχηγος Εὐωνικού Συνδυασμοῦ διὰ τὸ Δημοφήριον 1911. Δημήτριον Χρ. Παπαδημητρίου, Σενοδούσιον ἡ «Ἀστήρ». Λουτράποιν.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῇ φιλοτάτῃ Δουκίσση τοῦ Δάντουγι καὶ Γλυκύλι 'Ελληδί, εὐχόμαι εἴτη πολλά. — Πολικὸς Αστήρ. (ΙΑ', 121)

Ζητῶ ἀπειράκις συγγνώμην παρ' ὅσων ἐπὶ τοσοῦτον καριόν καθιστέρασα τετράδια Μ. Μυστικῶν. — Κερκυραϊκὴ Άργα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος: Διαγωνισμὸς
Δύσεων Ανγούστου—Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Αἱ ταῦλαδες τοῦ Μ. Μυστικά, βραβεύσω καὶ λιτέρων τετράδιον μὲ ἓν τόμον τῆς Διαπλάσιας ἀξίας δραματῆς καὶ ἀρέσκειαν. Προθεμιὰ 15 'Οκτωβρίου, — Ελληνικῆς Φίλα. (ΙΑ', 124)

Αἱ ταῦλαδες τοῦ Μ. Μυστικά, βραβεύσω καὶ λιτέρων τετράδιον μὲ ἓν τόμον τῆς Διαπλάσιας ἀξίας δραματῆς καὶ ἀρέσκειαν. Προθεμιὰ 15 'Οκτωβρίου, — Ελληνικῆς Φίλα. (ΙΑ', 124)

Οἱ εὑμᾶς εὐχαριστῶ τὸ διαικήτικὸν σύμβουλον τοῦ τοῦ ζακουσμένου συλλόγου «Δέξια» διὰ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχάς. — Δόνυμος τοῦ Δάντουγι. (ΙΑ', 124)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΔΟΡΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μετ' οἰκοτροφείου

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ζητήσατε διὰ τοῦ στοιχείου τὸ δελταρίον τὸ δικόνεσθαι τοῦ προτότυπου, ἀνακαίνιστον καὶ πλούσιον εἰς παραγόμενας προγόνων τοῦ δημόσιου Σχολείου ἔτους 1900, καὶ τοῦ παναγκούστου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κονσταντινουπόλεως τῆς Σχολῆς («Εγκυλοκαταβίες, Ευτορπῆς Μορφάστως Α' καὶ Β' Βαθύδιος, Τόμ. 3, ὁδὸς Νοταρίου, 68 — Πειραιά.»)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΑΙΓΑΝΩΝΙΚΟΙ

ΟΙ ΔΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 36 ΦΥΛΛΟΥ

Τὸν λοιπὸν δρόσην εἰς τὸν σελίδα 305

ΑΘΗΝΩΝ: Εὐγενία Λαζαραδού, Π. Ι. Χατζηδάμης, 'Ηλ. Σπ. Κανέλλης, Θαλασσία Αργ. Γ. Α. Μαυρίδης, Ελληνική Μάντηση, Κατέν. Ν. Τριαντοπούλου, Βηθλέεμ Χρ. Δημητρίου, Εναγγελία Ν. Α. Αποστολίδου, Καίτη Τσιφλάκου, 'Αθ. Β. Σάγκης, Παρασημάνης Στ. Ματαρά, Νικ. Α. Κονυνός, Δημ. Η. Παπαγιάννης, Γ. Ε. Σκαπαδηνός, Χαρ. Σούλης, Γεωργ. Η. Ρογκόπουλος, 'Ενας χωρίς ψυγοράρην.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κ. Νικολόπουλος, Επιγεγειός Σ. Σουλέλες, Αλεξάνδρα Π. Δευτερούλου, Εδαγγελία Γ. Κονταρίδης, Καραϊβης, Χαροκόπειας, Κάτια Ν. Τριανταράκης, Δημήτριος Κ. Σαράντας, Κάτια Σ. Μητσάκης, Κερκυραϊκή Άρ